

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200404
Dátum vydania rozhodnutia:	21.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200404.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľky N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., zastúpenej advokátom JUDr. Tiborom Sásfaiom, Fejova 4, Košice, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 185-27/2013-BA zo dňa 20.02.2013, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/14/2013-55 zo dňa 17. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/14/2013-55 zo dňa 17. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 185-27/2013-BA zo dňa 20.02.2013, ktorým s poukazom na ust. § 88 ods. 3, § 89 ods. 4 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla, že navrhovateľka nemá nárok na zmenu sumy úrazovej renty.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľka mala zvýšenú mieru poklesu pracovnej schopnosti zo 60 % na 70 %, čo vyplýva z lekárskej správy Sociálnej poisťovne, pobočka Košice zo dňa 12.03.2012.

Krajský súd z administratívneho spisu odporkyne zistil, že navrhovateľka opakovane požiadala o priznanie úrazovej renty z dôvodu poklesu pracovnej schopnosti dňa 30.10.2012. Jej zdravotný stav bol posúdený dňa 14.02.2013 so záverom, že jej doterajšia pracovná činnosť nespôsobila pokles pracovnej schopnosti. Navrhovateľka v opravnom prostriedku namietala, že chorobu z povolania má hlásenú 02.02.2007, a nie ako uvádza odporkyňa v rozhodnutí, čím bol nesprávne použitý vymeriavací základ a navrhovateľka je poškodzovaná nesprávne určenou dávkou úrazovej renty. Má za to, že lekárska správa posudkového lekára je v rozpore s objektívne zisteným zdravotným stavom, pretože svoju prácu nemôže vykonávať v rozsahu 100%, takže má mať rovnaký pokles pracovnej schopnosti. Krajský súd k jej námietkam uviedol, že nemôžu byť predmetom konania, pretože preskúmané rozhodnutie nerieši

spôsob výpočtu; predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia, ktorým nebola navrhovateľke zvýšená suma úrazovej renty. Lekárska správa zo dňa 14.2.2013 potvrdila zlepšenie jej zdravotného stavu a navrhovateľka s týmto posúdením súhlasila. Krajský súd teda nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, preto ho podľa § 250q ods. 2 prvá veta O.s.p. potvrdil. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, lebo navrhovateľka nebola úspešná a odporkyni trovy nevznikli.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne č. 185-27/2013-BA zo dňa 20.02.2013 zruší a vec jej vráti na nové konanie. Uviedla, že pre určenie úrazovej renty mal byť použitý denný vymeriavací základ z rozhodného obdobia roku 2006 v sume 363,0631 Sk, t. j. 12,06 €. Namietala konštatovanie súdu, že navrhovateľke bol podrobne vysvetlený spôsob určenia sumy úrazovej renty a svoj nesúhlas vyjadrila v podanom opravnom prostriedku. Nesprávne určenie denného vymeriavacieho základu má vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia. Má za to, že výrok napadnutého rozhodnutia odporkyne: „N. N., nar. X. Z. XXXX, bytom XXX XX E. XX, ktorá utrpela poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 20. novembra 2006, podľa § 88 ods. 3, § 89 ods. 4 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, nemá nárok na zmenu sumy úrazovej renty.“ je založený na obchádzaní zákona, čo je aj v rozpore s § 39 a nasl. Občianskeho zákonníka za použitia § 28 zákona č. 461/2003 Z.z. a záver krajského súdu, že predmetom konania môže byť iba výrok správneho orgánu, na základe ktorého nebola navrhovateľke zvýšená suma úrazovej renty, je nesprávny, pretože použitý dátum 20.11.2006 je v rozpore s právnou úpravou, čo podrobne odôvodnil.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že pre komplexné posúdenie jej postupu predkladá priebeh celého konania o nároku navrhovateľky na úrazovú rentu. Navrhovateľke bola zistená dňa 20. novembra 2006 choroba z povolania, ktorá bola hlásená dňa 2. februára 2007. Odporkyňa vydala dňa 4. júla 2007 rozhodnutie č. 222-2726/2007, ktorým navrhovateľke nepriznala nárok na úrazovú rentu z dôvodu trvajúcej práceneschopnosti. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka opravný prostriedok, a počas konania na krajskom súde odporkyňa na základe nových skutočností (ukončenie jednoročnej podpornej doby aj dočasnej pracovnej neschopnosti) vydala dňa 06.02.2008 rozhodnutie č. 222-696/2008, ktorým navrhovateľke priznala podľa § 88 zákona nárok na úrazovú rentu v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 20. novembra 2006, a to za deň 11. októbra 2007 v sume 145 Sk, od 12. októbra 2007 do 31. októbra 2007 v sume 62 Sk a od 1. novembra 2007 v sume 96 Sk mesačne. Aj proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka opravný prostriedok a Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 3Sp/15/2007-48 zo dňa 9. mája 2008 obe rozhodnutia odporkyne (zo 4. júla 2007 aj 6. februára 2008) zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. V ňom bol opätovne posúdený zdravotný stav navrhovateľky a podľa lekárskej správy zo dňa 19. augusta 2008 vypracovanej posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, bola miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľky v dôsledku choroby z povolania pre účely úrazovej renty 60% s tým, že nárok na úrazovú rentu vzniká dňom zistenia choroby z povolania, nakoľko však bola poškodená práceneschopná do 10. októbra 2007, nárok na úrazovú rentu jej vznikol dňom 11. októbra 2007. V súlade s týmto záverom vydala odporkyňa dňa 06.10.2008 rozhodnutie č. 222-5545/2008, ktorým priznala navrhovateľke v súvislosti s chorobou z povolania zistenou dňa 20. novembra 2006 nárok na úrazovú rentu, a to od 11.10.2007 do 31.10.2007 v sume 984 Sk, od 01.11.2007 v sume 1254 Sk, od 01.07.2008 zvýšenú na sumu 1317 Sk mesačne; toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.10.2008 (navrhovateľka sa vzdala práva podať opravný prostriedok).

Dňa 17.03.2010 bola odporkyni doručená žiadosť navrhovateľky zo dňa 15. marca 2010 „o priznanie úrazovej renty a výplaty doplatku úrazovej renty“ z dôvodu nesprávne určeného rozhodujúceho obdobia denného vymeriavacieho základu. Po prijatí záveru, že rozhodné obdobie na úrazovú rentu navrhovateľky je rok 2005 a denný vymeriavací základ je v sume 363,0631 Sk, odporkyňa vydala dňa 20. apríla 2010 rozhodnutie č. BA-49184/2010, proti ktorému podala navrhovateľka opravný prostriedok z dôvodu, že denný vymeriavací základ treba určiť za rok 2006, a nie 2005. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2Sp/12/2010-19 zo dňa 18. januára 2011 konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia z 20.04.2010 zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu.

Dňa 08.02.2012 bola odporkyni doručená ďalšia žiadosť o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu

zmeny poklesu pracovnej schopnosti. Na základe lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka, Košice zo dňa 12. marca 2012 so záverom o poklese pracovnej schopnosti pre účely úrazovej renty 70 % vydala odporkyňa dňa 22.03.2012 rozhodnutie č. 604-24/2012-BA, ktorým priznala navrhovateľke nárok na úrazovú rentu od 2. februára 2012 do 29. februára 2012 v sume 68,50 € a od 1. marca 2012 v sume 70,90 €. Toto rozhodnutie, proti ktorému navrhovateľka nepodala opravný prostriedok, nadobudlo právoplatnosť dňa 2. mája 2012. Z uvedeného je zrejmé, že o nároku navrhovateľky na úrazovú rentu a na určenie jej výšky z denného vymeriavacieho základu roku 2005 bolo právoplatne rozhodnuté.

Dňa 30. októbra 2012 bola odporkyni doručená ďalšia žiadosť o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti. Zdravotný stav navrhovateľky bol preto znova posudzovaný posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne, pobočka Košice dňa 14.02.2013 a sociálnej poisťovne, ústredie dňa 18.07.2013 so zhodným záverom, že miera poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca je naďalej 70 %. Navrhovateľka s takýmto záverom súhlasila s tým, že netrvá na svojom odvolaní. Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 6Sp/14/2013-55 zo dňa 17. októbra 2013 rozhodnutie odporkyne zo dňa 20. februára 2013 potvrdil ako zákonné. Navrhovateľkou podané odvolanie voči tomuto rozsudku je založené na jej nesúhlase s určením dňa zistenia choroby z povolania t. j. s dňom 20. novembra 2006, dňa hlásenia choroby z povolania t. j. s dňom 2. februára 2007 a s tým súvisiacim nesúhlasom s určením rozhodného obdobia na určenie denného vymeriavacieho základu, ktorým je rok 2005, o čom však už bolo trikrát právoplatne rozhodnuté, a to v roku 2008, 2011 a 2012, pričom v dvoch prípadoch sa navrhovateľka vzdala opravného prostriedku, teda súhlasila s výpočtom nároku na úrazovú rentu. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21. januára 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 89 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ak u poškodeného došlo k zmene poklesu pracovnej schopnosti z dôvodu toho istého pracovného úrazu alebo tej istej choroby z povolania, doterajšia suma úrazovej renty sa upraví v pomere novej percentuálnej miery poklesu pracovnej schopnosti k doterajšej percentuálnej miere poklesu pracovnej schopnosti odo dňa zmeny poklesu pracovnej schopnosti.

V prejednávanej veci odporkyňa preskúmaným rozhodnutím č. 185-27/2013-BA zo dňa 20. februára 2013 rozhodla o žiadosti navrhovateľky zo dňa 30. októbra 2012 o priznanie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti tak, že navrhovateľka, „ktorá utrpela poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 20. novembra 2006, podľa § 88 ods. 3, § 89 ods. 4 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, nemá nárok na zmenu sumy úrazovej renty“. Odporkyňa tak rozhodla na základe nového preskúmania zdravotného stavu navrhovateľky, keď podľa lekárskej správy Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, vystavenej dňa 14. februára 2013, jej pokles pracovnej schopnosti je naďalej v rozsahu 70 %, preto nebol daný dôvod na zmenu sumy úrazovej renty, ktorá vychádzala z rovnakého poklesu. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že predmetom tohto konania nemohli byť iné námietky, než týkajúce sa nepriznania zvýšenia úrazovej renty, resp. záver o nezmenenom poklese pracovnej schopnosti u navrhovateľky; takéto námietky však navrhovateľka neuplatnila ani v opravnom prostriedku, ani v odvolaní. Jej námietky smerovali výlučne k tej časti výroku rozhodnutia odporkyne, v ktorej konštatovala, že navrhovateľka „utrpela poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 20. novembra 2006“. Ako už uviedla odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu, kde uviedla genézu celého prípadu, táto skutočnosť už bola predmetom preskúmania v rámci viacerých aj súdnych

konaní a bola uzavretá právoplatným rozhodnutím, preto túto otázku už nie je možné opätovne otvárať a preskúmať.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné; odporkyňa nepochybila, keď rozhodnutím číslo 185-27/2013-BA zo dňa 20. februára 2013 rozhodla, že navrhovateľka nemá podľa § 89 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nárok na zmenu sumy úrazovej renty, pretože pokles pracovnej schopnosti u nej zostal nezmenený.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporkyňa na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.